

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt I. Nullam esse sine veritate religionis libertatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

606 DE CHRISTIANA LIBERTATE
concedendum. Postremò, argumenta complura, quæ
falsæ libertatis patroni studiosissimè coaceruant,
quanta poterimus perspicuitate dissoluemus.

CAPVT I.

Nullam esse sine veritate religionis libertatem.

Psal. 78.

Rom. 2.

*In Psal. 32.
Concione se-
cunda.*

CVM igitur verissimè scriptum sit, quod ex ipso
veritatis fonte manauit, eum qui peccatum fa-
ciat, seruum esse peccati: dubium relinqui non potest,
quin misera quædam seruitus sit, ignorantio veritatis.
Nisi enim & ignorantia peccatum esset, non diceretur
per Prophetam: Effunde iram tuam in gentes quæ te
non nouerunt, & in regna quæ nomen tuum non in-
uocauerunt. Non idem etiam ad eum modum pecca-
retur: Delicta iuuentutis meæ & ignorantias meas ne
memineris. Propterea quoque beatus Gentium Apo-
stolus pronunciat, eos qui sine lege peccauerunt, sine
lege perituros: quòd eos excusare non posset legiti-
ma ignorantio, quæ in eis qui intelligere noluerunt, quem-
admodum ait diuus Augustinus, sine dubitatione pec-
catum est. Peccatum ergo, cum sit veritatis ignorantia,
statuendum est, non modò propter concupiscentie
regnum, quempiam seruum esse peccati; verum etiam
propterea quòd ignarus salutiferæ veritatis, non raris cir-
cumstantiis, voluntarius tamen ac libens, implicatur; qui
velut cathenis à diabolo captiuus tenetur, ad ipsius
voluntatem. Idcirco enim doctrinæ dæmoniorum à
Paulo vocantur, quòd & ab illis tradantur auctoribus
& per eas infelices hominum animos sibi subiungunt,
planeque in suam redigant seruitutem. sublata quippe
per veritatis notitia, tanquam extinctis luminibus, & oculis
erutis, regit hominem diabolus, tenebrarum pro-
pterea princeps appellatus, quòque libuerit, impellitur
sibi que penitus seruire cogit. Quod in ipsa quidem

fuit Gentilitate clarissimum: vbi etsi multis hominibus inerat amor veri, incertarum tamen opinionum varietas, fallentium dæmonum decipiebatur astutia: & falsi nominis scientia in diuersas compugnantesque sententias, humana ignorantia trahebat: ut. quo ludibrio (inquit sanctissimus Leo) captivæ hominū mentes, superbienti diabolo seruebant. Iam si ad seruitutem peccati pertinet veritatis ignoratio, tantum quisque liber efficitur, quātum & nosse cœperit salubrem veritatem & amare. Sed hæc iis potest libertas contingere, quos Filius liberauerit. De quo nō solūm propter cupiditatis vincula, verūm etiam propter ignorantie tætrum carcerem & captiuitatem, nostris insolubilem viribus, dictum est in Euangelio: Si vos Filius liberauerit, tunc verè liberi eritis. Vnde etiam ait idem ipse Filius, nostræ princeps libertatis: Et veritas liberabit vos, id est, liberos faciet: Græcè enim est ἐλευθερώσει; vt intelligeremus, nullam artem, nullam professionem esse, quæ quicquam habeat congruum libertati, nisi quod habet congruum veritati, quemadmodū diuus Augustinus scriptum reliquit. Epistola centesima trigesima prima. Non ergo (inquit eodem loco) illæ innumerabiles & impiæ fabulæ, quibus vanorum plena sunt carmina Poëtarum, vllō modo nostræ consonant libertati: non Oratorum inflata & expolita mendacia: non denique ipsorum Philosophorum garrulæ argutiae, qui vel Deum prorsus ignorauerunt; vel, cū eum cognouissent, non sicut Deum glorificauerūt, aut gratias egerunt, sed euauerunt in cogitationibus suis: & obscuratum est inspiens cor eorum: dicentesque se esse sapientes, stulti facti sunt: & mutauerunt gloriam incorrupti Dei in similitudinem imaginis corruptibilis hominis, & volucrum, & quadrupedum, & serpentum, vel qui istis simulachris non dediti, aut non numis dediti, coluerunt tamen & seruiuerunt creaturæ
potius

Serm. 3. de
Nat. Domini.

Ioann. 8.

1. 1. 1. 1.

608 DE CHRISTIANA LIBERTATE
potius quam Creatori. Sic Augustinus. Ex quo intel-
ligere licet, nullam esse religionis libertatem, sed infe-
licissimam potius nocentissimamque erroris seruitu-
tem, cum neque agnito neque glorificato Deo, crea-
tura potius seruitur quam Creatori. Vidit hoc & Se-
neca Philosophus, quamquam non eò usque, ut se-
ipsum seruiture posset eximere. Vidit tamen, rectissi-
meque iudicauit, nullam artem aut professionem de-
bere dici liberam siue liberalem, quæ non à vitiis ho-
minem exueret: cumque in eo argumento grauitet
fuisset copioseque versatus, tandem his concludit ver-
bis: Solæ, inquit, liberales sunt, imò, ut dicam verius,
liberæ, quibus curæ virtus est.

CAPVT II.

*Nec hereses aut schismata posse de sua religionis
libertate gloriari.*

EORVM proinde qui sub nomine Christiano fal-
sa & commentitia dogmata spargunt in vulgus,
doctrinam atque professionem possit aliquibus forsitan vi-
deri libera atque liberalis. Virtutem enim ornant ser-
monibus, eamque sibi magnæ curæ esse demonstrant.
fidem extollunt præconijs singularibus, tanquam ve-
ræ exordium libertatis; remissionem peccatorum an-
nunciant; de iustitia, de gratia, de vera cum Deo pace,
de æterna libertate securitatem conscientis, intrep-
dis sermocinationibus, pollicentur. Num igitur apud
hos veram religionis libertatem quærendam esse cen-
sebimus? Ita planè, si vel in facti specie fallaci, vel
in solo splendore verborum virtutem iudicabimus, aut
libertatem sitam esse: neque attenderimus quod bea-
tus Petrus de quibusdam sui temporis professoribus
loquitur, qui velamen haberent malitiæ libertatem
2. Pet. 2. Quos etiã pluribus depingens, ait, hi sunt fontes sine
aqua